

ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen til at fastsætte nærmere bestemmelser om forfremmelses-sagers behandling, herunder om grundlaget for personalebedømmelse. Det er ikke hensigten hermed at afskaffe bestående personalenavn, som i øvrigt efter centralorganisationernes opfattelse ikke på alle punkter har virket tilfredsstillende, men tværtimod at åbne mulighed for, at der kan fastsættes nye, tidssvarende regler vedrørende personalebedømmelse og forfremmelsesprocedure. I denne forbindelse henledes opmærksomheden på, at personalebedømmelser i visse styrelser anvendes i videre omfang end forfremmelsestilfælde, hvilket tjener til at tilvejebringe et bredere grundlag for vurdering af ansøgninger om forfremmelse. Kommissionen anbefaler, at de regler, som ministeren fastsætter om forfremmelses-sagers behandling og om grundlaget for personalebedømmelse, tager sigte på at gøre denne praksis mere almindeligt anvendt, samt at centralorganisationerne inddrages i dette led af personalepolitikken.

Kommissionen anser det for rigtigst både for staten og for tjenestemændene, at der åbnes adgang til i videre omfang end hidtil at opslå stillinger til besættelse ved konstitution for en begrænset tid. Det bør være muligt at benytte sådan konstitution, ikke alene hvor en stilling er midlertidigt ledig, men også hvor den hidtidige indehaver varigt har forladt stillingen.

Såfremt en person, der konstitueres i en ledig stilling, i forvejen er tjenestemand, vil det være nødvendigt at foretage konstitution i hans hidtidige stilling i henhold til bestemmelsen i lovudkastets § 11, idet den hidtidige ansættelse ikke er bragt til ophør ved konstitutionen i en anden stilling. Spørgsmålet om varig udnævnelse i denne stilling og dermed spørgsmålet om udnævnelse i hans hidtidige stilling afgøres først ved konstitutionens udløb. Efterfølges konstitutionen ikke af en udnævnelse i den nye stilling, vil tilbagevenden til den hidtidige stilling således kunne ske, uden at reglerne i § 12 i lovudkastet om stillingsændringer skal iagttages.

Til § 9.

Bestemmelsen om udfærdigelse af ansættelsesbrev svarer til lønnings- og pensionslovens § 7, stk. 1. Derimod har man ikke anset det for påkrævet at opretholde den i samme paragrafs stk. 2, 1. pkt., omhandlede erklæring, hvori tjenestemanden på ære og samvittighed lover at opfylde sine tjenesteplichter med nidkærhed og trofasthed. Denne bestemmelse kan næppe længere tillægges selvstændig retlig betydning, og forpligtelsens reelle indhold følger allerede af bestemmelsen i løn-

nings- og pensionslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., der er overført til lovudkastets § 10, stk. 1. Denne bestemmelse vil, uanset at den er omredigeret, fremdeles give adgang til at fastsætte sådanne forskrifter, som tjenestens særlige art måtte gøre påkrævet, således at reglen i lønnings- og pensionslovens § 7, stk. 3, kan udgå.

Endvidere finder kommissionen det unødvendigt at gentage det i grundlovens § 27, stk. 1, indeholdte påbud om, at kongelig udnævnte tjenestemænd afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven. Bestemmelsen i lønnings- og pensionslovens § 7, stk. 2, 2. pkt., kan herefter ligeledes udgå.

Forbudet i lønnings- og pensionslovens § 7, stk. 1, 2. pkt., mod, at en tjenestemand erholder ansættelse i mere end én tjenestemandstilling, bør principielt opretholdes. Den af kommissionen i lovudkastets §§ 2 og 7 foreslåede adgang til at ansætte tjenestemænd på åremål gør det dog nødvendigt at fastsætte visse bestemmelser for de tilfælde, hvor en allerede ansat tjenestemand ansættes på åremål i en anden stilling. Man går ud fra, at det som hovedregel ikke vil være tilfredsstillende at besætte den hidtidige stilling ved konstitution. Når den hidtidige stilling således normalt må påregnes besat ved en almindelig udnævnelse, må der træffes bestemmelse om vilkårene for stillingens tidligere indehaver, når hans åremålsansættelse ophører. Det forekommer rigtigst at betragte forholdet således, at tjenestemanden under åremålsansættelsen har hvilende tjenestemandstilligheder i forhold til sin tidligere stillings lønramme, men uden at være ansat i denne stilling.

I lovudkastets § 9, stk. 3, er det herefter foreslået, at det bestående forbud mod, at en tjenestemand erholder ansættelse i mere end én tjenestemandstilling, ændres til, at ingen samtidig kan være varigt ansat i mere end én tjenestemandstilling.

Indholdet dels af ansættelsesbrevene og dels af de følgeskrivelser, der skal udfærdiges, er omtalt udførligt i betænkningens kapitel 3, afsnit 2, punkt 4, og i bemærkningerne til lovudkastets § 5 er der gjort rede for den parallelitet, som bør tilvejebringes mellem opslag af ledige stillinger og de tilsvarende ansættelsesbreve m. v. for at præcisere ansættelsesvilkårene og de muligheder for senere ændringer, som bør være til stede. Lovudkastets § 9, stk. 1 og 2, er udformet i overensstemmelse hermed.

Det må påregnes, at ansættelsesområdet bl. a. må bestemmes under hensyn til de uddannelseskrav, der stilles for at kunne bestride stillingen, og det må forudses, at der ikke for alle stillinger i den enkelte styrelse kan fastsættes samme ansættelsesområde. Det kan næppe heller udelukkes, at